A°. 1844. N°. 23.

WOENSDAG DEN 21sten FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Officieel Gedeelte.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 19 *Februarij* 1844.

(6726) Op heden is aanteekening gedaan van het voorgenomen vertrek uit deze Kolonie van EUGENIA BRONKHORST.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 20 *Februarij* 1844.

(6666) JOHAN WILHELM FUCHS heeft op heden aanteekening gedaan van zijn voorgenomen vertrek uit deze Kolonie.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 17 *Februarij* 1844.

(6715) Alzoo de navolgende personen zich bij requeste hebben gewend, om *Brieven van Manumissie* voor Slaven; als:

1°. HELENA GAIJKEMA, voor den Slaaf *François*; haar in eigendom toebehoorende.

2°. C. F. LIMES en A. DE RANDAMIE, als Executeuren in den Boedel van wijle MARIETJE van C. F. LIMES, voor den Slaaf *Johannes*; aankomende dien Boedel.

3°. KAREL VAN AALST, voor de Slavin *Victoire*; hem in eigendom toebehoorende.

4°. F. P. BOUGUENON en A. WILDEBOER, als Executeuren in den Boedel van wijlen J. G. WEIJLER, voor de Slavin *Affi* en hare kinderen *Josephina*, *Christina*, *Adolph*, *Johanna*, *François*, *Cornelia* en *Christiaan*; aankomende dien Boedel.

Zoo worden al de genen welke vermeenen mogten redenen van oppositien te hebben, opgeroepen om, met betrekking tot de drie eerste verzoeken binnen *drie weken*, en aangaande het laatste verzoek binnen den, bij anticipatie van den gewonen termijn, bepaalden tijd van *acht dagen*, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

De *WIJKMEESTER* der 1ste Buitenwijk, zal op Donderdag den 22sten dezer, een' aanvang maken met de Jaarlijksche Opname, volgens Publicatie van 5|6 Maart 1828.

Paramaribo, den 19 *Februarij* 1844.
JR. ALEX. DE VRIES.

(6719) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 23sten Februarij 1844, des voormiddags om *half negen* ure, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit het Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen: de volgende SLAVEN en EFFECTEN; *voor verschuldigde Belasting* in Executie genomen, als:

Den Slaaf *Abuis*; aankomende J. M. HERMAN.

De Slavin *Charlotte*; bekend staande ten namen van de minderjarige J. H. J. MATROOS.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Buren Straat*, La. D. No. 115; aankomende J. M. LAMPE.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Waterkant*, La. A. No. 102; aankomende E. B. DE VRIES.

Paramaribo, den 19 *Februarij* 1844.
T. M. SCHOTBORGH.

(6668) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 23sten Februarij 1844, des voormiddags om *half negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden uit gemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen;

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Steenbakkers Gracht* La. E. No 74 nieuwe wijk en La. D. No. 632 oude wijk; aankomende J. G. GEIJER.

Paramaribo, den 19 *Februarij* 1844.
T. M. SCHOTBORGH.

In-Officieel Gedeelte.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 15den dezer, het Schip de Stad Zwolle, Kapt. S. Y. Parma, van Amsterdam, hebbende 37 dagen reis; Passagiers: Dr. F. W. Notte, Echtgenoote, 2 kinderen en 1 bediende, alsmede de Heer L. J. Lindeboom.

UITGEKLAARD.

Den 19den, het Schip Elize, Kapt. J. Hilbrands, naar Amsterdam; lading: 461 vaten Suiker, 79 balen schoone Katoen, 2 dito vuile dito en 78 vaten Rum; Passagiers: de Eerwaarde Heer W. Treu, Echtgenoot en acht minderjarige Kinderen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

Uittreksels uit de laatste Hollandsche Couranten.

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, *26 December.*

Alhier circuleert het volgende adres aan Z. Exc. den minister van kolonien, van alle alhier gevestigde reeders, ten einde van het gouvernement meerder bescherming in Indië te erlangen:

» De ondergeteekenden, reeders en kooplieden te Rotterdam en elders, nemen de vrijheid met verschuldigden eerbied Uwe Exc. op het volgende attent te maken.

» Het is uwe Exc. bekend dat sedert geruimen tijd de bevrachtingen der Nederlandsche Handelmaatschappij niet genoegzaam waren om de massa Nederlandsche schepen voor de vaart op Oost-Indië bestemd in emploói te houden.

» Vele reeders beproefden sedert, liever dan hunne bodems een jaar en langer in de havens stil te laten liggen, dezelve voor eigene rekening op avontuur naar Indië te zenden.

» Deze proeven vielen echter alle of bijna alle zeer ongelukkig en swaar verlies brengend uit, zoodat de Nederlandsch ondernemingsgeest, instede van aangemoedigd te worden, door ondervinding geleerd, niets dan teleurstellingen ondervond.

» De oorzaak dezer omstandigheid ligt, naar het oordeel der adressanten, in de overmatige concurrentie van vreemden op Java, waartegen het Indisch tarief in geene genoegzame mate, bescherming verleent.

» Zonder te willen komen in het regt, hetwelk door tractaten aan vreemden is toegestaan, om producten op Java te koopen en dezelve met hunne schepen naar hun eigen land te voeren, meenen de ondergeteekenden, dat deze liberaliteit zich te verre uitstrekt, met aan diezelfde vreemde schepen te vergunnen de vrachtgoederen van onze eigene kolonien, tot groot nadeel van onze scheepvaart, naar onze eigene havens te brengen.

» Dit voorregt, hetwelk door geene natie, hetwelk kolonien bezit, zelfs niet door Spanje aan vreemden wordt toegestaan; wenschen de ondergeteekenden ingetrokken, of ten minste zoo veel doenlijk beperkt te zien.

» Aan uwe Exc. is het bekend dat genoemde vreemden, met name Engelschen, Amerikanen, Franschen en anderen groot voordeel boven onze vaderlandsche reeders genieten, doordien zij immer met groote uitvrachten beginnende de terugvracht slechts als eene bijkomende zaak beschouwen, terwijl onze schepen juist van deze terugvracht alleen moeten bestaan.

» Dientengevolge verzoeken de ondergeteekenden aan Uwe Exc. het uitgaand regt met vreemd schip naar Europa merkelijk te verhoogen en zulks vooral van de artikelen rijst en tabak, alsmede van arak, waarover de meeste ondergeteekenden zich reeds in Mei ll. aan Uwe Exc. hebben geadresseerd zonder op dat adres nog eene decisie te hebben ontvangen.

» De ondergeteekenden vleijen zich dat de bekende zorg van uwe Excellentie voor de belangen van handel en scheepvaart waarover het onderhavige eene levensquestie is, het verzoek der ondergeteekenden goedgunstig zal doen aannemen en daarop spoedig de gewenschte verandering zal volgen.

» Zij wenschen de wijze hoe deze maatregel ten uitvoer te brengen geheel aan het beter oordeel van Uwe Exc. over te laten, terwijl genoemde drie artikelen meer bepaaldelijk door de ondergeteekenden worden aangewezen, aangezien dezelve tot de voornaamste behooren, waarmede een schip voor particuliere rekening kan beladen worden.

» Een geheele wijziging van het Indisch tarief ten voordeele van de Nederlandsche vaart wordt evenwel door de ondergeteekenden als nuttig en noodig geacht."

LEEUWARDEN, *21 December.*

Naar aanleiding der ijverige bemoeijingen van den Heer staatsraad, Gouverneur dezer provincie, ter wegneming van de oorzaken der klagten over de gebreken en de mindere hoedanigheid van de Vriesche Boter, welke sedert eenige jaren in de verbeterde en zuiver bewerkte boter van Holstein en andere landen, op de markt te Londen gevaarlijke mededingers heeft verkregen, — kunnen wij niet nalaten melding te maken van hetgeen ons is medegedeeld door een deskundige, die dezen zomer Londen bezocht en daar de verschillende botersoorten onderzocht heeft; namelijk, dat, sedert men in Engeland en Ierland uitgestrekte velden van bouwland in grasland veranderd heeft, men daar ook aanmerkelijk vorderingen heeft gemaakt in de bereiding van deugdzame en smakelijke boter, van welke de Iersche zelfs voortreffelijk bewerkt genoemd mogt wor-

den. Daar deze zaak de levensader, de hoofdbron des bestaans van Vriesland geldt, vond hij hierin eene aansporing voor de Vriesche boeren en boerinnen te meer, om, waar een ander vooruit gaat, zelfs niet stil te staan, maar zich met allen ijver toe te leggen om de bestaande gebreken te verbeteren en om zuiverheid en deugdzaamheid van gemaakt, door allerlei dienstige middelen te bevorderen. Want waar zal het heen met de welvaart van Vriesland, als de Engelschen eenmaal bij anderen beter ter markt kunnen gaan dan bij ons? Waar zal het dan heen met landbouw, veeteelt en handel, welke thans nog met elkander in evenredig verband staan, maar die dan algemeen tegenspoed en kwijning in allerlei takken des burgerlijken levens ten gevolge zullen hebben? Men denke toch niet, dat de Engelschen ons noodig hebben, en dat het onverschillig is hoedanig de kwaliteit zij, daar zij toch zoowel de slechte als de beste zoorten nemen. Hiermede konden wij ons zelven spoedig grootelijks misleiden, en zien, dat anderen, die betere waar leverden, ons voorgetrokken wierden. Moge ook deze wenk in zulk eene hoogst belangrijke zaak niet te vergeefs medegedeeld zijn.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, *25 December.*

Na de menigvuldige, reeds gedane pogingen tot het vinden en te voorschijn brengen van schatten, welke men verzekert, gedurende de omwentelingen van de eerste helft dezer eeuw verborgen of verloren gegaan te zijn, daagt er uit Spanje weder zulk een verhaal op, volgens hetwelk er soortgelijke ondernemingen reeds werkelijk schijnen plaats gehad te hebben, en er misschien nog meerdere hebben zullen. Een dagblad uit het noordwesten van dat koningrijk, de *Centinela de Galicia* behelst namelijk het volgende, betrekkelijk zekeren schat, die naar men meent, op bevel van den Maarschalk Neij in den omtrek van Santjago begraven geworden is: »Het is thans buiten kijf, dat in 1811 verscheiden vaten, eene som van achttien millioenen francs in goud bevattende, in het district van Larrano, nabij Santjago, begraven zijn geworden. Een detachement van 200 Fransche soldaten (zoo zij meenden een transport kogels enz. geleidende) kwam op deszelfs aftogt van Vigo bij St. Jago aan en bevreesd de stad binnen te trekken sloeg deze bende zich in den omtrek neder, waar zestig hunner op bevel van hunnen aanvoerder een kuil van tien voet diep dolven en de vaten, welke zij vervoerden, daarin begroeven. Gedurende deze verrigting brak een der vaten, en de soldaten bemerkten toen, dat zij iets anders begroeven, den ammunitie, gelijk men hun diets gemaakt had. De krijgstucht echter belette hen, zich alstoen te zegenen, zoo als zij in het geheim wel wenschten, en later waren zij buiten staat zulks te doen, vermits zij naar Frankrijk moesten terugkeeren en bijna oogenblikkelijk van daar den march aannemen naar Rusland. Men weet stellig, dat slechts drie van hen den Russischen veldtogt overleefd hebben. Een dier nagebleven is onlangs overleden, een ander reeds sints drie jaren dood, en deze heeft in zijn testament de hierboven verhaalde daadzaak bevestigd. De eenige, die thans nog leeft, heeft gewacht tot dat de tijd verstreken was, in welken volgens de Fransche wetten, alle aanspraak verjaart. Alstoen heeft hij zich naar Spanje begeven, en na de plaats opgenomen te hebben, waar hij volgens zijne herinnering onderstelde, dat de schat verborgen moest liggen, zijne reis voortgezet naar Madrid. Hier heeft hij, door tusschenkomst der Fransche ambassade, met den finantie-minister Calatrava eene overeenkomst geteekend, bij welke hij zich verbond de som met de Spaansche regering te deelen, onder voorwaarde, dat deze laatste hem gedurende zijne verrigtingen bescherming verschaffen zou. De gebeurtenissen der vorige maand Junij hebben stremming in zijne pogingen aangebragt, maar de zelfde overeenkomst ook door den Heer Aijllon geteekend geworden zijnde, is er eene tweede nasporing geschied. Tot nog toe echter is dezelve vruchteloos geweest, waarschijnlijk uit hoofde van eene vergissing omtrent de juiste plek." »Zoo verre het verhaal van de *Centinela*; of het iets meer dan een sprookje is, zal de tijd leeren.

— Groot-Brittannie is nog altijd het land der weddingschappen. Vele derzelve worden aangegaan, zoo als men het noemt, tegen tijd en vermoeijenis. Men herinnert zich nog den befaamden, door den Heer Barclay gewonnen wedstrijd, om duizend Eng. mijlen en duizend achtereenvolgende uren tijds af te wandelen. Thans is er eene, bij den eersten opslag veel gemakkelijker schijnende, doch misschien inderdaad niet minder moeijelijke weddingschap aangegaan geworden om namelijk, inden tijd van 4 weken, een millioen streepjes, zoo als die waarmede de kinderen het schrijven beginnen, op het papier te zetten. Bij berekening bevindt men, dat de ondernemer dus nagenoeg zes en dertig duizend (eigenlijk 35,714¼) streepjes per dag schrijven moet. Zijne, met de Engelsche denkwijs daaromtrent bijzonder strokende gemoedelijkheid, maakte hem echter de taak nog moeijelijker; want, het geen hij op zich genomen had niet als een vermaak, maar als een werk beschouwende, vond hij er bezwaar in, het des zondags voort te zetten, en moest derhalve van de 28 dagen nu nog 4 dagen aftrekken. Dit bragt de som der dagelijks te schrijven streepjes op ruim 41,000 — Op den eersten dag zette hij er 50 000, den volgenden bijna even zoo veel. Zijn moed en hoop bleven hem ook de verdere dagen bij, maar na eenigen tijd werd zijne hand moede en stijf, en het gewricht begon te zwellen. Hiertegen werd een gepast vochtmengsel voorgeschreven, waarmede een vriend zorg droeg, hem van tijd tot tijd de hand te besprenkelen. Dit hielp, en op den drieëentwintigsten dag reeds was het millioen streepjes geschreven, en door den onvermoeiden schrijver zijne weddingschap gewonnen. De zoo nuttig beschreven bladen papier, die natuurlijk niet weinig zijn, worden ter eeuwige gedachtenis van het feit bewaard.

Te PARAMARIBO, *bij* J. J. ENGELBRECHT.